

כעשרים פיסות קרטון, לתוכן נעצו מסמך רים שחודיהם הופנו כלפי מעלה. השוטרים ליוו את האוטובוס עד למרחק של כמאתיים מטר מן המעבר, הורו לנהגו להמשיך את המרחק הקצר לבד. בדיוק עש" רים מטר נמשכה הנסיעה העצמאית. כי ברגע שהמכונית עמדה מול בית-הכנסת תולדות אהרן, חצתה אבן כבדה את האוויר, פגעה בשמשה הקדמית הגדולה. בן-שניה הפכה זכוכית הבטחון הפאנורמית, ששזיה למעלה מאלף לירות, לרשת-פיצוץ סבוכה. הנהג עצר בחריקה. הוא לא יכול היה להמשיך בנהיגה מכיוון שלא ראה יותר את הדרך לפניה. רק בעזרת הניידת שחשה אליו שוב הצליח לנוע באיטיות עד למעבר מנדלבאום, שם פירק את הזכוכית כדי ש" יוכל לחזור לתל-אביב.

מכות בקביים. היתה זו הפתיחה לי" יום המהומות של השבת האחרונה. במשך ארבע השעות הבאות השתררה הפוגה יחד-סית: החטיבה הלוחמת הלכה להתפלל. אולם סמוך לשעה שתיים-עשרה שוב התקבצו ילדי השכונה, הפשילו את מכנסיהם הקצרות-יער מתחת לברך, ועמדו לצד הכביש כשהם מר-כנים לסקול כלי רכב. גם חמשת השוטרים שהיו במקום לא הפחידו אותם. כי השוט-רים קיבלו פקודה: אין להשתמש בכוח; אין להרשות למותקפים להשיב באבנים. לכן פגעו דרדקי השכונה ברוכבי הקט"נועים, גרמו נזקים למכונית יומון גבע ש"עברה במקום. ניפצו חלון מכוניתו של דיפ-לומאס זר. במרפסות שמסביב עמדו אותו זמן ההורים, עודדו את בניהם וצעקו: "שאבס! בס! שאבס!"

אולם לשיא האכזריות הגיעו הלוהמים הי" קנאים במעשה ההתעללות בנכה פנהס לוי. לוי, המהלך בעזרת קביים, עבר במכוניתו ליד השכונה סמוך לצאת השבת. לפתע ניתר על המכונית ברד אבנים. היא עצר, יצא על-קביו כדי לברר מה קרה. באותו רגע שטטו עליו הלוהמים ותוך קריאת קרב "שאבס! שאבס!" חטפו את קביו, היכוהו בעזרתם מכות נאמנות.

הציבור הכופר. אורחי המדינה נחרדו מההפקרות האיומה. שר התחבורה, ישראל בריהודה, הודרו לבקש בכנסת דיון דחוף במאורעות השבת ואילו המשטרה הראתה לציבור כי אף היא אינה סומנת ידה בצלחת: נער אחד נכלא.

אך שתי פעולות אלה גם יחד העלו חיוך מריר על פני האזרחים, שראו בהם צעדים לצורך יציאת-ידי-חובה בלבד. היה ברור להם: ללא פעולה נמרצת ואלימה נגד אותו ציבור, הכופר בחוקי המדינה וסידורה, לא יבוא פתרון לבעיה.

פירסומים

מה ממש כ.ממש

300 טפסים של עלון משוכפל בן ארבעה עמודים, שהופץ שבוע החולף בחוגים שר"נים, הצליחו לעורר גל של סקרנות וניחר"שים. העלון נשא את השם ממש — ראשי

יצא מתל-אביב. היתה לו הומנה רגילה להע"ביר תיירים נוצרים ממעבר מנדלבאום ל"טבריה והוא יצא מביתו השכם בבוקר.

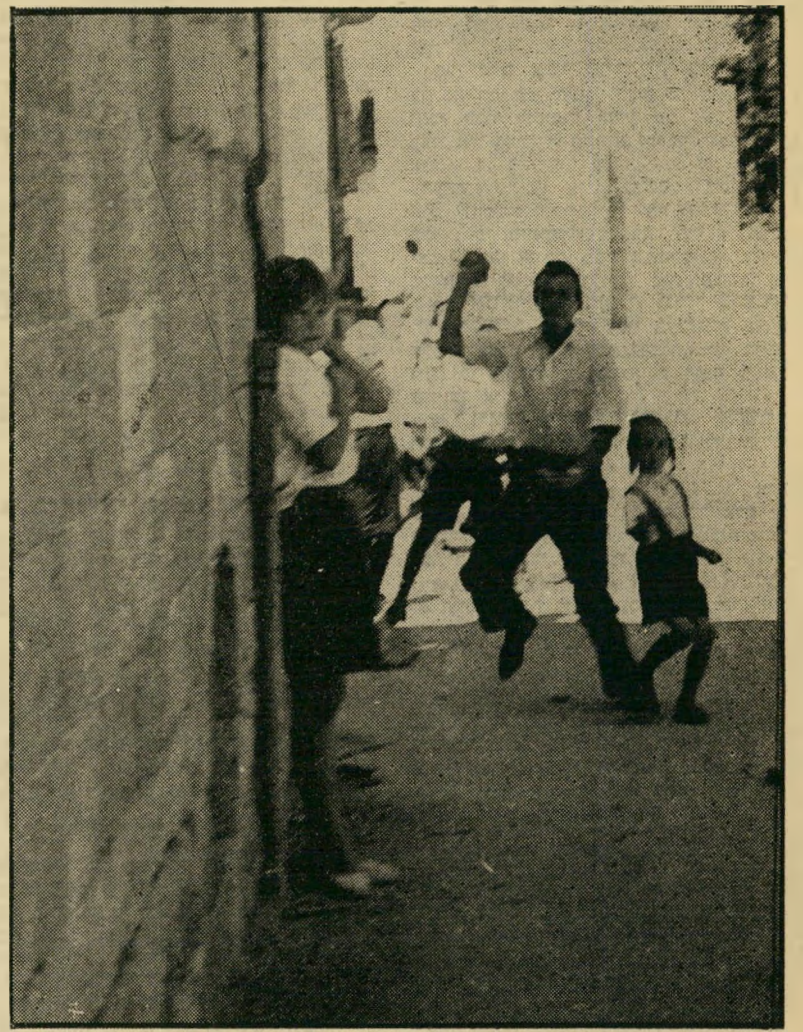
בכניסה למה-שערים עצרה אותו ניידת המשטרה. "יש צורך בליווי", הסביר לו הסמל. "הבוקר הם התחילו שוב בנסיון להפריע לתנועה. סע אחרינו עד למעבר מנדלבאום."

לשוטרי הניידת היה על מה להסתמך. כי עוד באותו בוקר נקראה הניידת בדחופות על ידי תושב העיר, עטיה ציון, שהודיע כי גילה מסמרי פלדה פזורים על הכביש ליד משרד-החינוך, בו הוא מועסק כשומר. ה"ניידת שהגיעה למקום אספה מעל הכביש

שום טיל מיצרי אינו די גדול כדי לשאת עטיפה אדירת-מישקל כזאת."

שאלה: מהי יעילות עבודתם של המדענים?

תשובה: המדענים עצמם ממורמרים מאוד על המיצרים, בגלל חוסר-היעילות ש"להם, רשלנותם ועצלנותם. סיפר אחד המד"ענים לעתונאי גרמני, לפניו שפך את לבו: "זה אוכל אותנו. אנחנו מכינים כלי חדש — ובינתיים נרקב כלי אחר, שעבדנו עליו קשה, מפני שהמיצרים אינם מסוגלים להח"זיק אותו בתנאי-אחזקה נאותים. אנחנו מכז"בוים את כל היום על נסיונות-סרק להמריץ ולדרו אותם!"

שאבס! "שאבסו" קורא בח" לון הצעיר הדתי ש" חזר זה עתה מהתפילה, מעודד את מייד" האבנים שברחוב לסקול את המכוניות.

חיבות של: מכתב מודיעין שבועי, היה צבול בקו אלכסוני אדום, סימון בו משתמ" הוא בצה"ל לציון מיסמכים סודיים. הוא הכיל ידיעות קצרות בשטחים שונים כמו חוץ ובטחון, תפקידים מיוחדים, כספים ר"סחרי-חוץ, צירוף זה של השם, הסימון וה" נושאים הוליד מייד השערות שונות.

"זה עלון של הש"ב", טענו אחדים. "זה עתון פרטי של שמעון פרס", גילתה בסוד אישיות ידועה. גירסות אחרות היו שמש" הוא עלון מתחרתי או מכתב מודיעין של מק"י המזור שבכל הטענות האלה היה ש"אף אחת מהן לא התייחסה לכתובת המער"כת והטלפון שלה, שהודפסו בגלוי בכות"רת העלון. הכתובת העידה שהעלון אינו אלא עסק מסחרי חדש של חברת-יחסי-ציבור ידועה. כל מניות ממש נמצאות בידי עורך-הדין בן-ציון כהן, פרקליטה של חברת ניצוץ. עורכי העלון הם בעלי החברה, אלכס מסיס ואורי סלע.

חוג החשובים-מאוד. הרעיון לצורה זו של מסירת אינפורמציה, בחימצות ותחת הרושם של בלעדיות לחוג מצומצם ונבחר של אנשים, לא נולד בישראל. במדינות רבות בעולם קיימים מכתבי-מודיעין מסוג זה (ניו-זטרס), שבחלקם מוצאים לאור על-ידי עתוננים ידועים ונפוצים. בחלקם נועדו עלונים אלה לספק אינפורמציה קצרה, אך ברוקה, לאנשי-ציבור בעמדות-מפתח שונות, המתקשים לעקוב אחרי האינפורמציה ה"שוטפת בעיתונות. אולם לרוב מתבססים עלוני-מודיעין מסוג זה על דחפי החשיבות העצמית של אישים רבים, המוכנים לשלם סכומים גבוהים תמורת ההרגשה שהם זר"כים לאינפורמציה סודית שאינה ניתנת ל"המונים ועל-ידי כך הם משתייכים לחוג ה"אחים — אישים חשובים-מאוד.

התברר שגם אצל אישים מסויימים בי" ישראל קיים דחף זה. עוד לפני שהסתבר מה טיבו של העלון הישראלי, מה כמות ה"סקופים" שבו ומהי מהימנות הידיעות ה" מובאות בו, הודרו מספר אישים לחתום עליו במחיר של 200 ל"י לשנה. ביניהם ניתן היה למצוא את שר הפיתוח יוסף אל"מוגי, סגן-ראש עריית רמת-גן שלום זיס"מן, אהרון כיון ממשרד האוצר והלל קוק, (המשך בעמוד 10)

פילוגת המחץ

מיזה אבנים בכלי הרכב העוברים בכביש. רובם של מידי האבנים היו נערים עד גיל 13. הם ניפצו שמשות של מכוניות, פגעו ברוכבי קטנוע וברחו לסמטאות מיד כשהמותקפים ירדו להשיב מלחמה ששרה.

דוגמה משעת לחוסר-יעילות טכנית זו: המכונית רעמטט, תוצרת מצריים. דעתו של גרמני, שניסה אותה במצריים: "היא מכז"רת, רועשת ומסריחה. מול גדול שהיא נו"סעת בכלל. זה אף קורה רק לעיתים רחוקות."

שאלה: מהי השפעת התעמולה ש"נעשתה עד כה בגרמניה נגד עבודת ה"מדענים?"

תשובה: אולי הפוכה מן המקרה. ס"פ"ר אחד מעורכי דר שפינגל: "אחרי שפיר"סמנו, בכתבה שלנו, כי המצרים מנסים לגייס מדענים וטכנאים באוסטרליה, הוצפה הכתבת הרינאית שלנו במאות פניות. כל הנונים רצו לדעת איך אפשר להשיג גיב"כזה במצריים. נאלצנו לענות לכולם כי מע"רכת דר שפינגל אינה סוכנות-גיוס של מיב"צע-החימוש המצרי!"

דת

תשנה קבין אלימות

ירושלים שוב דמתה השבוע לעיר נצורה. תור של מוניות התמשך ליד ניידות המש"טרה שחנן בפתח שער מנדלבאום, כשהשוט"רים מנסים לקבוע באיזה מסלול יבחרו לל"חת את שיירת התיירים לירושלים. בדרך הרגילה אי-אפשר היה בשום אופן לעבור. ישיבות האויב שחלשו על הכביש, אימו לוסק בכרד אבנים כל כלי רכב שיופיע. החטיבה הלוחמת של נטוריקרתא היתה גם השבת בכוננות מלאה.

מסמרים על הכביש. נהג האוטובוס הכחול של חברת יוניטס טרנס, רפי שריי"בר, לא ידע על המתרחש בירושלים כאשר

החלון המפוצץ

שני חברי יוניטס טרנס מנסים לסלק את שב"ר זכוכית הבטחון שהתפוצצה לנמרי. קנאי אלמוני ידה את האבן כשהאוטובוס עבר ליד השכונה. גרם נזק של למעלה מאלף לירות. המסע נמשך ללא שימשה.